

Az író

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 49. szám, 2020. december 4.

Jó dolog írónak lenni egy családban? Doctorow is írt róla, loptam is tőle ezt-azt, az írók sokat lopkodnak egymástól, néha maguk sem veszik észre, hogy lopnak, mert úgy tesznek, mintha ők találták volna ki, pedig tudják, hogy lopták. Ilyen az írói lélek. Szóval írónak lenni jó is, meg nem is. Sokan azt hiszik, hogy tudnak írni, mert ismerik a betűket, sokan hiszik, hogy tudnak vezetni, mert tudják, hol a gázpedál, és sokan hiszik, hogy tudnak énekelni, mert ismerik a hangjegyeket. De az írás más dolog, ahhoz képzelőerő kell, ami magával ragadja az olvasót.

Mindig a család az első olvasó. Amikor a szüleimmel Indiában voltam, én írtam a leveleket, eleinte azért, mert maga az írás fizikai örömet okozott. Később rájöttem, hogy szórakoztatom vele a rokonokat, nagymama felolvasta a szomszédoknak, Vilma, pedikűrös nagynénikém pedig a vendégeinek. Pedig minden levél tele volt hantával. Nem hazudtam, csak annak, amit leírtam, éppenséggel semmi köze sem volt a valósághoz. Tigrisek, elefántok, oroszlánok, maharadzsák, repülő buddhista szerzetesek: mindenki szerepelt.